

„Karjában ringat az erdő”

Magyartanárom, Mariann néni biztatására jelentkeztem a Debreceni Nagyerdőért Egyesület „Országos vers-, próza- és meseíró pályázatára”. „Karjában ringat ez erdő” címmel olyan fogalmazást kellett írni, amely az erdővel, a természettel kapcsolatos.

Ezzel a fogalmazással pályáztam:

Zalaegerszeg belvárosától távolabb, szép természeti környezetben élek. A közeli erdő kedvenc kirándulóhelyünk, ide látogattunk el családommal ezen a szép kora tavaszi napon. Nincs is csodálatosabb egy erdei sétánál!

Amikor odaértünk, lágy szellő fogadott: végigsimította arcunkat, és gyengéden megrázta a fák zseme leveleit. Körös-körül égbe nyúló tölgyfák sora húzódott, erős ágaikon madarak fészkeltek. Vidám hangjuk bejárta az egész erdőt. Egy harkály kitaróan kopácsolt az egyik fa törzsén, s nemsokára a kakukk is belefogott a maga különös énekébe.

Rátaláltunk a kis patakra, ami most szélesebben csordogált a beleolvadt hótól, habjai a körülötte lévő szürke kövekre csapódtak. A patak körül állatok lábnyomaira lettünk figyelmesek.

- Biztosan ide járnak szomjukat oltani az erdő vadjai – gondoltuk.

Lábunk alatt meg-megreccsent egy letört faág, de élveztük a természet csendjét, nyugalalmát.

A sűrű fákat időnként ritkás rész váltotta fel, ilyenkor kellemes érzés volt a bágyadt ám melengető napfény.

Megfigyeltük, ahogy fokozatosan új ruhát öltenek a fák, a bokrok, amint feléled a természet. Mélyen beszívtuk a friss levegőt, s éreztük az erdei talaj, a moha, a fakéreg illatát.

- A távolabb megrezenő bokor talán egy vadnyulat vagy őzikét rejt! – legalábbis jó volt ezt hinni.

Elvarázsolt, és mintha a karjában ringatott volna bennünket az erdő ez idő alatt. Feltöltődve, jóleső érzéssel tértünk haza sétánkról. Óvjuk a természetet, hogy élvezhessük apró csodáit!

Remélem, tetszeni fog írásom.

Tornyos Luca 5.a

Landorhegyi Sportiskolai Általános Iskola